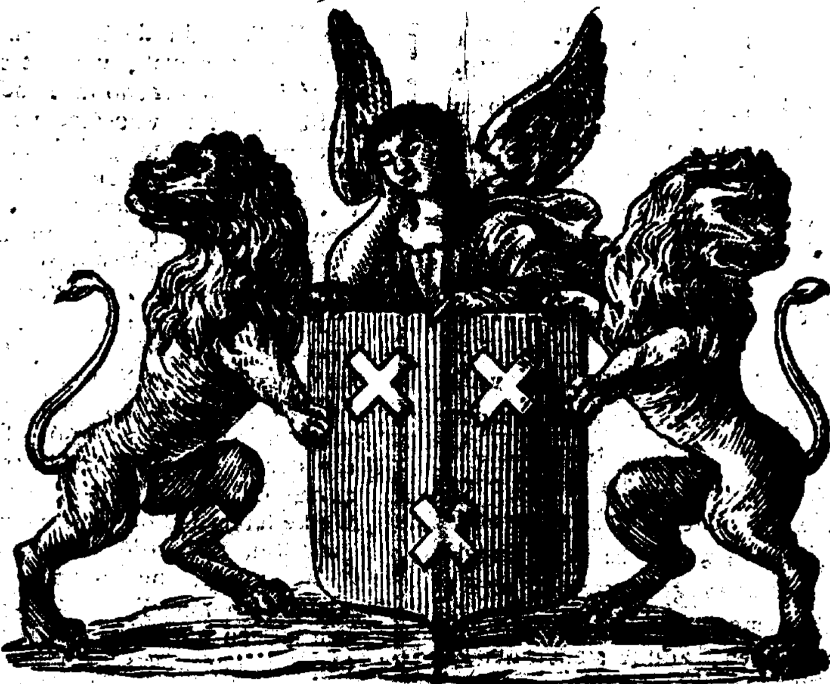
Ao. 1828. No. 15.

BREDASCHE COURANT.

Zaturdag den 12 April.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM den 9 April.

Hunne Majesteiten de Koning en de Koningin, benevens de Prinses *Marianne*, worden morgen in deze hoofdstad verwacht. Z. M. zal Vrijdag ten 11 ure audientie op het paleis verleenen.

De kolonel *Gustafson*, (gewezen Koning van Zweden,) is dezen ochtend, met een paspoort van den Engelschen Ambassadeur in 's Hage, van hier, over Utrecht en Deventer, naar Helgoland op reis gegaan.

TURKEIJE.

KONSTANTINOPEL den 11 Maart.

De oorlogs-toerustingen worden onafgebroken voortgezet; doch eene gebeurtenis, welke dezer dagen bij de Dardanellen heeft plaats gehad, bewijst dat alle maatregelen om den doortogt door die zeeëngte te beletten te vergeefs zijn. Een Russisch koopvaardijschip, hetwelk zich des nachts uit de haven van Konstantinopel verwijderd had, wilde bij de Dardanellen niet aanleggen om zich aan de visitatie te onderwerpen, het zeilt stout door het kanaal, ofschoon eene hagelbui van kogels hem zulks wilde beletten. De kapitein van het schip, *Spina Pama* genaamd, een ervaren zeeman, werpt zijn anker te midden der Turksche batterijen, en beschouwt met vermaak de vergeefsche pogingen der Turken, die meer dan 300 kogels op hem werpen, zonder het schip te kunnen treffen. Nadat *Spina Pama* zich lang genoeg overtuigd heeft dat hem de Turksche batterijen geene schade kunnen teweegbrengen, ligt hij weder het anker en loopt met volle zeilen, onder een *hurrah* zijner manschap, in volle zee. Drie der beste kanonnen zijn bij deze gelegenheid op de Turksche batterijen gesprongen, waardoor verscheidene Turksche kanonniers zijn gedood en vele schade is veroorzaakt. (Deze gebeurtenis doet herinneren aan een Engelsch zee-officier die in eenen vroegeren oorlog met een Russisch oorlogschip de Dardanellen doorzeilde en op het verdek gerust eene pijp rookte, terwijl de Turken zelverkeerls beproefden om hem te treffen, hij deed zulks om den Russischen admiraal te toonen hoe gemakkelijk de Dardanellen te forceeren is.)

Tahir pacha is naar Scio vertrokken om de Turken aldaar hulp te brengen.

Uit Alexandria heeft men berigten tot den 10 Februarij. De haven werd weinig bezocht en de producten waren laag in prijs. De bekende Engelsche overste *Craddoc* bevond zich te Alexandrie om met den Onder-Koning over de ontruiming van Morea te onderhandelen. Men twijfelt of hij zal slagen *Mechemed-Ali* daartoe overtehalen.

BUCHAREST den 18 Maart.

Alhier komen dagelijks eene menigte Armeniërs aan, die uit Konstantinopel zijn verbannen en zich naar Rusland begeven.

Een korps van de zoo zeer gevreesde Kurden 16,000 man bestaande, is te Scutari aangekomen; de rustige bewoners worden door deze wilde gasten zeer in schrik gebragt. Tot de overscheping der op de Aziatische kust aangekomene troepen naar Europa, zijn reeds de noodige toebereidselen gemaakt.

In Konstantinopel heeft men de beste verwachting van de zending der commissie naar Griekenland, en meent dat de Grieken de amnestie met dankbaarheid zullen aannemen, dat daardoor de vrede met de Mogendheden zal behouden worden, en spoedig de ambassadeurs zullen terug komen. Hier meent men dat de Porte in eene dwaling verkeert en weldra den waren stand van zaken met schrik zal ontwaren. De Russische Keizer heeft zijn besluit genomen en zijne troepen zullen in kort de prinsdommen bezetten en tegen Turkije ageren. Onze Hospodar, die nopens de plannen van het Russisch leger bepaald onderrigt is, heeft daarvan kennis aan de Porte gegeven. De familie des Hospodars is in zigtbare verlegenheid, dewijl de oudste prins te Konstantinopel in groot gevaar zweeft indien de Porte den geringsten argwaan tegen den vader krijgt, die, om de inwoners te beschermen, niet ligt de residentie kan verlaten en de komst der Russen alhier zal afwachten.

RUSLAND.

PETERSBURG den 27 Maart.

Gisteren is het vredes-verdrag met Persie alhier aangekomen. Heden wordt wegens deze gewigtige gebeurtenis een *Te Deum* in de kerken gezongen.

Z. M. de Keizer heeft den generaal *Paskewitsch* tot *graaf Paskewitsch van Erivan* benoemd.

SPANJE.

MADRID den 24 Maart.

Alle dilligences welke van Irun alhier aankomen, zijn opgevuld met monniken die uit Mexiko verdreven zijn, en naar Spanje komen, wetende dat zij aldaar welkom zijn. Te Bordeaux zijn zij met scheepsladingen aangekomen.

BARCELONA den 26 Maart.

Men vreest dat bij het vertrek van het hof en der troepen van hier, de opstand weder zal uitbreken. In het gebergte houden zich nog vele rebellen op.

Er zal spoedig eene vierde expeditie met ballingen naar Ceuta, in Africa, worden gezonden; indien men alle opstandelingen uit Katalonie wil wegvoeren, zal de bevolking der provincie spoedig tot op twee derde verminderd worden. De monniken welke deel aan den opstand genomen hebben, worden beter behandeld; een veertigtal zijn van hier naar derzelver respective bisschoppen gezonden, met last om hen in de kloosters op te sluiten.

ITALIE.

ROME den 25 Maart.

Wij vernemen op dit oogenblik uit Napels dat men aldaar de verschrikkelijke voortekens van eene ophanden zijnde uitbarsting van den Vesuvius heeft opgemerkt. Alle de schilders welke zich alhier bevinden, vertrekken in allen haast naar Napels, om dat treffend verschijnsel te aanschouwen.

TRIESTE den 26 Maart.

Uit Korfu heeft men berigten tot den 16 Maart, waarin wederom gesproken wordt van het kongres dat aldaar zal gehouden worden, ten minsten als de pogingen van Oostenrijk en Engeland gelukken. Rusland is nog niet gezind zijnen ambassadeur derwaarts te zenden.

De President van Griekenland heeft bezit van het fort Carabusa, op Kandia, genomen. Eenige der opperhoofden der zeeroovers, welke aldaar hunne schuilplaats hadden, worden naar Malta gevoerd om teregt gesteld te worden. Bij de overgave van het fort aan de nieuwe Grieksche gouvernement, heeft men bedongen dat alle personen, welke deel aan de zeeroverijen genomen hebben, aan de Mogendheden zouden worden overgeleverd, dat aan de eigenaars de geroofde voorwerpen zullen worden teruggegeven, en dat het oude garnizoen door nieuwe troepen zal vervangen worden.

Een scheepskapitein, welke in 24 dagen uit Egina alhier is aangekomen, verzekert dat er voor Navarino 6 oorlogschepen der verbondene Mogendheden kruissen. Waarom deze hebben toegestaan dat er een Turksch eskader binnen die haven is geloopen om *Ibrahim* versterking te brengen, is als nog onverklaarbaar.

Nopens het wegvoeren van vele honderden Grieksche vrouwen en kinderen uit Morea naar Egipte door *Ibrahim*, weet men thans stellig dat de verbondene Mogendheden zich daaraan gelegen laten liggen, en dezelve terug vorderen.

Van den 27 Maart.

De gewone paketboot uit Korfu is alhier aangekomen, met brieven tot den 18 dezer, waarin bevestigd wordt dat een Egiptisch eskader, bestaande in 15 oorlogsvaartuigen en 15 transportschepen, uit Alexandria te Modon en te Navarino, op Morea, is aangekomen. Men vermoedt dat deze schepen bestemd zijn om de troepen van *Ibrahim* naar Egipte overtebrengen.

FRANKRIJK.

PARIJS den 5 April.

Uit Barcelona wordt den 25 Maart het volgende gemeld: — Het langdurig verblijf des Konings binnen deze stad, hoezeer het klimaat niet gunstig voor Zr. Ms. gestel is, toont genoegzaam, dat het gouvernement geenszins op eene bestendige rust in dit gewest staat maakt. Ook is het vrij algemeen bekend, dat de leidslieden der apostolischen nog van onderscheiden plannen zwanger gaan. In de dorpen der gebergten voeren de geestelijken op den predikstoel eene hoogst oproerige taal, en het schijnt, dat de misnoegden slechts het vertrek van een gedeelte der troepen afwachten, om de wapens weder op te vatten. Het gouvernement had de ontwapening der landlieden bevolen; doch deze maatregel is zoo slecht uitgevoerd geworden, dat men nog gedurig magazijnen van wapenen ontdekt. Te St. Feliu de Guipols heeft men bijna een volledig arsenaal gevonden. Er zijn er nog meer, en men heeft daarom detachementen uitgezonden om ze op te sporen. Onderscheidene generaals hebben zich veel moeite gegeven om de benden te vernietigen, welke zoo veel ongeregeldheden gepleegd hebben; maar zij zullen moeten ondervinden, dat het hun niet gelukt is, getuige daarvan reeds aanvankelijk eene bende van 60 man, welke zich onlangs in de dorpen Rupi en Esquixol heeft laten zien.

Van den 6 April.

De heer *Henri de la Rochejaquelin* is gisteren van hier naar Petersburg vertrokken met depeches van ons gouvernement. Men meent dat die jonge Pair tevens den veldtogt der Russen tegen de Turken als vrijwilliger zal mede maken.

De Portugesche markies en de markiesin *de Loulé* (deze laatste is de jongste zuster van den Infant don *Miguel*) verlaten Londen, werwaarts zij gevlugt waren, en begeven zich naar Caen, in Normandie, alwaar zij veel goedkooper kunnen leven als in Engeland.

De berigten uit Lissabon van den 22 Maart worden steeds droeviger. Alle listen en ligen worden door de Absolutisten en de Congreganisten aangewend om een opstand en burgeroorlog te verwekken. De soldaten worden door geld en beloften verleid, en het gemeen tot den opstand aangezet. Op vele plaatsen heeft het volk zich reeds aan plundering overgegeven. In verscheidene zeeplaatsen zijn de consuls der buitenlandsche Mogendheden zoo grovelijk beledigd, dat eenige verpligt zijn geworden naar de schepen te vlugten; verscheidene Portugezen, zoo van den kant der Absolutisten, als van dien der Constitutionnelen zijn reeds het slagtoffer van deze partijwoede en burgeroorlog geworden. Terwijl te Coimbra, gelijk gezegd is, twee professoren door de studenten zijn gedood,

is de jonge graaf *Ficalho* alhier door twee studenten van het kollegie van den adel met dolken doorstoken omdat hij het Charter verdedigde. Te Villa-Real zijn de onlusten ten top gestegen; 48 inwoners en 19 soldaten zijn gedood of gekwetst geworden. Te St. Ubes was don *Miguel* door het gemeen tot Koning geproclameerd; deze daad was vergezeld gegaan van vreugdebedrijven, namelijk verscheidene huizen der gegoedste inwoners waren geplunderd geworden. De consuls aldaar hadden zich aan boord van een Engelsch schip begeven.

De officiele Courant van Lissabon noemt den Infant *wettig Souverein*, en Z. H. laat zich dat welgevallen.

De bekende constitutionele generaal *Saldanha* was uit Londen voor Lissabon aangekomen, doch werd door den Engelschen admiraal van den toestand des rijks kennis gegeven en geraden niet aan land te gaan. De politie meende dat de generaal des avonds een bezoek bij den Engelschen ambassadeur zoude afleggen, en nam dadelijk maatregelen hem te arresteren. Om 10 ure werden alle uitgangen der straten welke naar de Engelsche legatie loopen, bezet en zelfs eenige personen gearresteerd, welke bij toeval voorbij kwamen. De Apostolieken meenden dat hij zich aan het hoofd der troepen, welke hem zeer beminnen, zoude stellen om de regten van don *Pedro* te handhaven, en om die reden hadden zij zich gaarne meester van hem gemaakt. De generaal is op het Engelsche admiraalschip gebleven.

In de zitting van de Kamer der Afgevaardigden van gisteren heeft een rapport nopens een rekwest tegen het gedrag van den prefect van Corsika bij de jongste verkiezingen, aanleiding tot belangrijke discussien gegeven. De heer *de Conny* viel de laatste bijeenkomsten der kiezers van Parijs op eene hevige wijze aan en zeide dat men zich gereed moest maken om de vijanden van den troon te bestrijden. De heer *de Laborde* trad hierop op de tribune en zeide: „Met verontwaardiging ben ik doordrongen, en als afgevaardigde van Parijs en als lid van die vergadering welke men ons als de eerste grondslagen eener revolutie wil voorstellen. Waarom spreekt men ons gedurig van revolutie en waarom wekt men die droevige herinneringen op? Wie denkt er aan om daden te herroepen die elk verfoeit? Maar, Mijne Heeren! onder de genen, welke men van dergelijke aanslagen beschuldigd, zijn daar geene slagtoffers van die revolutie onder? Zijn er vele koningsgezinden in de Kamer die (zoo als de Spreker) vader en de helft hunner familie op het schavot voor de zaak der Bourbons hebben verloren, die met de revolutie 1,200,000 fr. aan renten hebben verloren! die 5 veldtogten mede gemaakt en 2 wonden voor de Koninklijke zaak bekomen hebben, en die voor alle deze opofferingen, bij de komst der Bourbons, niets hebben verzocht; niets hebben willen bekomen om hunne onafhankelijkheid te behouden, om regt te hebben op deze tribune te spreken, gelijk ik doe! De revolutie is geëindigd; zij is gedood door het Charter, en ik vraag aan de Koningsgezinden of zij weder naar die tijden willen terugkeeren die de revolutie zijn voorafgegaan, of zij van Austerlitz naar Rosbach, van de godsdienstige verdraagzaamheid naar den St. Bartholomeus-nacht en naar de Dragonna des (vervolgingen der hervormden in Frankrijk) willen terugkeeren." Hij verdedigde daarop de bijeenkomsten der kiezers en de handhaving van het Charter.

De heer *B. Constant* betoogde daarop dat de Absolutisten de Revolutionnairen waren, die gaarne den burger-oorlog even als in Portugal, wilden bewerken: „Leest slechts hunne dagbladen, zeide hij, waarin aan de Vendeërs gezegd wordt: wapent u voor den troon en voor den mijter; doet even als uwe vaders gedaan hebben. — Dit zijn degenen die de revolutie terug willen roepen."

Mengelingen.

De LOGOGRIPHE, voorkomende in onze Courant van 23 Februarij en 8 Maart jl., is thans opgelost met het volgende:

'T Is OUDENBOSCH in dit gewest,
Den welbekenden naam,
Waarmeê ge ons bij Letterkeer,
Deez' woorden bond te zaam':
De *Hond*, de *Os*, en 't derde *Hen*;
Twee boomen zeer beroemd,
De *Esch*, de *Den*, en *Bon* de stad,
Door u ook opgenoemd.
Het rijk *Bondou* in Afrika,
Het *Bed*, de *Hoed* als maat;
De *Bode* die om 't stukje brood
Langs 's Heeren wegen gaat.
De *Hoed* en *Schoen* als kleedingstuk;
De *Boon* het schelgewas,
Een *Bos* te zaam bij een vergaard,
Geeft u het woord al ras.
Hiermeê sluit ik het antwoord nu,
En meen het woord te raan,
En zeg u den bedoelden naam,
Waaruit die moet bestaan.

H. K . . . . .

OPLOSSING der *Logogriphe*, voorkomende in de *Bredasche Courant* n°. 13.

Het stoten op een *Klip*, wie moet daar niet voor beven,
Treft ooit u deze ramp, red dan, kan 't zijn, uw leven.
De spiegel ingezien, ziet men de *Lip* zeer zeker,
De goudbebloemde *Pil*, verschaft uw' de Apotheker;
Het Hollandsch oiep, geeft steeds de *Kil* haar frissche stroomen;
De *Kip* (dit is bekend) is uit het ei gekomen.

IJperen. D. GT.

PRIJSVRAAG.

BESTUURDEREN der *Noord- en Zuid-Hollandsche Redding-Maatschappij*, verlangende aan derzelver heilzame bedoelingen den uitgebreidsten kring te geven, hebben gemeend te moeten omzien naar een middel, om, in die zeldzame gevallen, dat de Zee zoodanig hoog tegen de Duinenrij opgevoerd, dat de Reddingboot met geene menschelijke kracht in Zee te brengen of door dezelve heen te voeren is, echter nog op eene of andere wijze gemeenschap daar te stellen tusschen den vasten wal, de kust, of het strand en een in nood zijnde Schip; en alzoo, in de vleijende hoop, dat, bij de vorderingen, welke de Natuur- en Werktuigkundige Wetenschappen in de laatste jaren gemaakt hebben, de aandacht van deskundigen daartoe zal worden opgewekt, besloten tot het uitloven van eene premie van *vijftig Gouden Dukaten* aan den Schrijver van het best gekeurde Antwoord op de navolgende Vraag:

» Welke zijn de beste en uitvoerbare middelen, om van de zijde van » den vasten wal, van het strand, of van de kust, de gemeenschap met » een in strandingsnood zijnde of een gestrand vaartuig, daar te stellen?"

Bij de beantwoording verlangen Bestuurderen opgave der Natuur- en Werktuigkundige gronden, waarop de opgegevene middelen berusten; bijzonder met in het oog houding van den staat der stranden van het gedeelte der Nederlanden benoorden de Maas; bepaling omtrent den invloed, welken stroom, getijde, wind, en bovenal de brandingen, bij het gebruik op dezelve kunnen uitoefenen, en eene zoo veel mogelijk naauwkeurige opgave der kosten van vervaardiging.

De Antwoorden zullen in de Nederduitsche, Fransche, Engelsche of Hoogduitsche talen, door eene andere hand dan die des Stellers, geschreven, en vergezeld van een verzegeld biljet, inhoudende den naam des Schrijvers, beide met een *Motto* of Spreuk voorzien, *vrachtvrij* moeten worden ingezonden, vóór of op den vijftienden November dezes jaars, aan den Secretaris der Maatschappij, Mr. A. DE BRUINE, op de Keizersgracht bij de Leliegracht, n°. 469. Zullende zoodanige Antwoorden, welke later dan den gestelden tijd mogten inkomen, niet tot de mededinging kunnen worden toegelaten.

Bestuurders behouden zich de vrijheid voor, om van den inhoud der niet bekroonde Verhandelingen, welke echter eenige nuttige wenken zouden mogen bevatten, met toestemming des Stellers, tot bevordering van het doel der Maatschappij, gebruik te maken; terwijl voor het overige de ongekroonde stukken, tegen reçu, teruggegeven kunnen worden.

Bestuurderen voornoemd;
J. HODSHON,
Voorzitter.
A. DE BRUINE.
Secretaris.

Amsterdam,
7 Maart, 1828.

Te BREDA, bij F. B. HOLLINGERUS PIJPERS, Boekdrukker en Boekverkooper.